

Ἐπειδὴ ἀπὸ τὴν προσήλωσίν μας εἰς τὰ ἰδιαίτερα συμφέροντα, καὶ ἀπὸ τὰ δεσποτικά μερικῶν φρονήματα, τὰ πράγματα τῆς πατρίδος κατήντησαν εἰς ἐλεεινὴν κατάστασιν, καὶ κατεξεσχίσθη ἡ πατρίς εἰς τρόπον, ὅπου ἐκ τούτου προφανῶς ἐπαπειλεῖται ταχὺς ὁ τέλειος ἀφρανισμὸς τοῦ ἔθνους μας, ἂν δὲν τὸν προλάβωμεν·

Ἐπειδὴ ἡ ἀδυναμία καὶ ἀνικανότης μας εἰς τὸ νὰ κρατῶμεν ἓνα τοιοῦτον πόλεμον, μᾶς κάμνει νὰ ἐλπίζομεν ἔλεος, καὶ υπεράσπισιν ἀπὸ τὴν εὐσπλαγχνίαν τῆς Ευρώπης, τοῦ ὁποίου δὲν θέλει ἀξιωθῶμεν, ἂν δὲν φανῶμεν καθ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἀξιοὶ τούτου·

Ἐπειδὴ ὁ ἐχθρὸς, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνθιστάμεθα, εἶναι δυνατὸς καὶ μὲ πολλὰ καὶ δυνατὰ μέσα, καὶ ἡμεῖς νὰ ἐξισωθῶμεν μὲ αὐτὸν δὲν ἠμποροῦμεν ἀλλέως, εἰ μὴ μὲ τὴν δύναμιν τῆς σφικτῆς ἐνώσεως καὶ ὁμονοίας μας καὶ τῆς ἀποφάσεώς μας·

Διὰ ταῦτα συνελθόντες ἡμεῖς οἱ συνιστῶντες τὴν Γερουσίαν τῆς Πελοποννήσου, καὶ Ἀρχιστράτηγος αὐτῆς Θ. Κολοκοτρώνης, καὶ συσκεψάμενοι σπουδαίως περὶ τοῦ πῶς εἶναι δυνατόν ν' ἀπαντηθῇ ὁ κίνδυνος καὶ νὰ διορθωθοῦν τὰ πράγματα ἀφ' ὅ,τι κατήντησαν, ἐκρίναμεν ἀναγκαιότατον ἓνα στενὸν ἀδελφικὸν ἐνορκον σύνδεσμον ὄλων τῶν ἐχόντων ἐπιβρόσῃν εἰς τὴν πατρίδα. Καὶ λοιπὸν ὅσοι εὐρέθημεν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀπεφασίσαμεν αὐτοπροαιρέτως, καὶ ...

Ὁρκιζόμεθα ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Τριάδος, τοῦ ἐνὸς Ὑψιστοῦ Θεοῦ, καὶ τῆς φιλτάτης ἡμῶν πατρίδος, καὶ εἰς τὴν συνείδησιν καὶ τὴν τιμὴν μας·

Αὐτ. Τὸ πρῶτιστον ἀποτέλεσμα τοῦ Ὁρκου καὶ τοῦ ἀδελφικοῦ καὶ πατριωτικοῦ δεσμοῦ μας νὰ σταθῇ τὸ νὰ προσπαθήσωμεν νὰ ἐξομαλίσωμεν μὲ τὸν πλέον εὐλογον καὶ σύντομον τρόπον τὰς διχονοίας καὶ τὰς ἐσωτερικὰς ταραχὰς, αἱ ὁποῖαι ἤδη κατασπαράσσουσιν τὴν πατρίδα καὶ διὰ τὰς ὁποίας κινδυνεύει τὸ πᾶν τῆς Ἑλλάδος.

Βον. Νὰ συνενωθῶμεν ἢ τε Γερουσία καὶ ὁ Ἀρχιστράτηγος μετὰ τῶν ἐπιβρόσῃν ἐχόντων παρ' αὐτὸν στρατιωτικῶν, καὶ νὰ συνεργῶμεν ἀκαταπαύστως διὰ τὸ γενικὸν συμφέρον, ὀδηγοῦμενοι ἀπὸ μόνον τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὴν δικαιοσύνην, νὰ θυσιάσωμεν ὅλα τὰ μερικὰ μας συμφέροντα, καὶ νὰ μὴ φρονῶμεν ἄλλο, νὰ μὴ πνέωμεν παρὰ τὰ δίκαια τῆς πατρίδος ἕκαστος εἰς τὸ ὁποῖον προσεκλήθη ὑποῦργημα.

Γον. Καὶ ἡμεῖς μὲν οἱ Γερουσιασταὶ βάσιν ἔχοντες τὴν κοινωφέλειαν, ὑποσχόμεθα νὰ ἡμεθα ἀχώριστοι ἀπὸ τὸν Ἀρχιστράτηγον καὶ νὰ υπερασπιζώμεθα τὰ δίκαιά του, σύμφωνα ὄντα μὲ ἐκεῖνα τῆς πατρίδος, καὶ ποτὲ νὰ μὴ φρονήσωμεν ἐναντίον του τὸ παραμικρὸν, οὔτε χαριζόμενοι εἰς ἰδιαιτέραν τινα φατρίαν, οὔτε ἀφορῶντες εἰς ἰδιαιτέραν τινα σχέσιν, ἢ πάθος ἢ συμφέρον. Ἀλλ' ἂν μάλιστα συμβῇ ποτὲ κάμμία ἄδικος καταδρομὴ ἐναντίον του, νὰ συναγωνισθῶμεν μαζὺ του μεταχειριζόμενοι ὅλα τὰ μέσα, μερικὰ τε καὶ κοινά, καὶ ὄλην τὴν δύναμίν μας ὡς κεντρικὴ Διοίκησις, καὶ νὰ μὴν ὑποφέρωμεν νὰ ὑποπέσῃ εἰς τὰς προσβολὰς φατρίας τινός, ἥτις ἤθελε θελήσει νὰ βλάβῃ τὰ δίκαιά του δι' ὅποιονδήποτε πάθος.

Δον. Ὑπόσχομαι δὲ καὶ ἐγὼ ὁ Ἀρχιστράτηγος πρὸς τὴν Γερουσίαν ὅλην τὴν ἀμοιβαίαν δύνατην ὑπεράσπισιν, νὰ ὑπερασπίζωμαι τὰ δίκαιά της, πειθόμενος, καὶ παρακολουθῶν τοὺς ὀργανικοὺς νόμους, νὰ μὴν ἀντιπράττω ποτέ ἐναντίον τῶν πατριώτικῶν ἀποφάσεών της, νὰ μὴν παράβῃ τίποτε ἐμπόδιον εἰς τὴν ἐνέργειάν της, ἀλλὰ μᾶλλον νὰ συνεργῶ, νὰ δίδω τὸ παράδειγμα τοῦ πρὸς τὴν Διοίκησιν σεβασμοῦ εἰς τὸ στρατιωτικόν καὶ νὰ ἐμποδίζω αὐτὸ ἀπὸ τὰς καταχρήσεις, νὰ ὑπακούω εἰς τὰς κοινωφελεῖς διαταγὰς της, νὰ τὴν συμβοηθῶ καὶ συμπράττω εἰς τὸ νὰ συστειλωμεν τὸν ἀντιπατριωτισμόν, τὴν ἀταξίαν, τὴν ἀναρχίαν καὶ τὴν κακίαν, καὶ νὰ μεταχειρισθῶ πάντοτε τὴν στρατιωτικὴν μου δύναμιν καὶ τοῦ λαοῦ τὴν ἐπιφρόνην ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ ὑπὲρ τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως, ὀλικῶς τε καὶ ἀτομικῶς, ἂν ὑποπέσῃ ποτε εἰς ὅποιανδήποτε ἄδικον καταδρομήν.

Εον. Ἄν τις ἡμῶν μέχρι τέλους φανῇ ἐπίορκος ἢ ἀπατεὼν, ἢ ἐναντίος εἰς τι τῶν ἀνωτέρω κοινωφελῶν, ἐνόρκων, καὶ ἀμοιβαίων ὑποσχέσεών μας, οἱ λοιποὶ θέλει τὸν κατατρέχωμεν καὶ εἰς αὐτὴν τοῦ τὴν ζωῆν.

Ταῦτα πάντα ὀρκιζόμεθα ἀπαραβιάστως, ἀπὸ μόνην τὴν ἀγάπην τῆς πατρίδος κινούμενοι, νὰ φυλάξωμεν ἀπαραβάτως, καὶ ποτέ νὰ μὴ φρονήσωμεν ἢ ἐνεργήσωμεν διαφορετικὰ, εἰ μὴ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος, ἴσως δυνηθῶμεν μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν καλὴν μας πολιτείαν, νὰ τὴν σώσωμεν.

Τὸ παρὸν ἔγινεν εἰς δύο ὅμοια ὑπογεγραμμένα παρὰ πάντων ἡμῶν καὶ ἐνσφράγιστα, καὶ τὸ ἐν δίδοται τοῦ Ἀρχιστρατήγου, τὸ δ' ἄλλο θέλει τὸ ἐμπιστευθῶν οἱ Γερουσιασταὶ εἰς ὄντινα ἐγκρίνουν.

Τῆ 16 8βρίου 1822,
Ἐν Τριπολιτσᾷ.

<Σφραγίδα> 1821 Η ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΗ ΓΕΡΟΥΣΙΑ

Θεοδωρος Κολοκοτρωνης

<Σφραγίδα> ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ

Ἀσημάκης Φωτήλας ἀντιπρόεδρος
† Ὁ Κορίνθου Κύριλλος
Πρωτοσύγκελλος Ἀμβρόσιος Δημήτριος Καραμάνος
Ὁ ἀρχ. Γρηγόριος Δικαῖος
Ἀναγνώστης Παπαγιαννακόπουλος
Γεώργιος Μπάρμπόγλης
Χαραλάμπης Περούκας
Διονύσιος Πα(πα)γιαννόπουλος
Νικόλης Τζανέτου
Ἰωάννης Γ. Οἰκονομίδης
Παναγ. Καλογερεᾶς
Δημή(τριος) Καλαμαριότης
Χριστόδουλος Ἀχολος
Κωνσταντῆς Ζαφειρόπουλος
Παναγιώτης Ποτήρης
Σπύρος Φραγγίσκος